

## Szerkesztőségi iroda:

Főpiac, Csalak-féle ház,  
hová a lap szellemi részét  
illető közlemények  
küldendők.

## Kiadó hivatal.

Pollák Mór könyvnyomdája  
ho. á a hirdetések és  
előfizetési pénzek  
bérmentesen intézendők.

## NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdászati lap.

A háromszéki „Háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkényes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten-  
kint kétszer:  
csütörtökön és vasárnap

## Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva, vagy  
vidékre postán küldve

Egész évre . . . 6 frt — kr.

Fél évre . . . 3 frt — kr.

Negyedévre . . . 1 frt 50 kr.

## Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy  
annak helyéért 6 kr.

Bélyegdíj külön 30 kr.

Nyitlér sora 15 kr.

## Andrássy gróf beszédéhez.

A külügyi exposé leghosszasabban az okkupáció kérdésével foglalkozik; s ez természetes. De kiemeli, hogy ez mégis csak része az ő akciójának; s ez akció helyesen csak egész összefüggésben ítéltethető meg. Az ítélet anyagát a külügyminiszter ur maga jelöli ki a berlini szerződésben, melyet egész külügyminiszteri működése eredményének akar tekinteni, s ez eredménnyel együtt kíván egész működésére helyeslő, vagy helytelenítő ítéletet nyerni.

A külügyminiszter ur igen merészen, de világosan és határozottan és — a mit szintén ki kell emelnünk — igen alkotmányosan teszi fel a kérdést az alkotmányos testületek mellőzéséről, a közvélemény tájékoztatlanul hagyásáról, eljárásának homályba burkolásáról a külügyminiszter ellen több, kevesebb joggal vádolt felhozták: annak árnyékát sem lehet mostani eljárásában felfedezni. Rámutat egy eredményre, melyet működésével azonosít; tudja, hogy ez eredmény nem népszerű, sőt, hogy midőn ez eredményhez hozzájárult, annak, a mit ő az állam érdekének tartott, áldozatul hozta saját népszerűségét. De dacára, hogy ennek tudatában van, nem kerül, hanem provokálja és sürgeti azoknak ítéletét, kik törvény és alkotmány szerint felette ítélni hivatva vannak. Andrássy gr. ezen nyilatkozataiban az alkotmányos államférfi politikai érzelme egész hamisítatlanságában lép előtérbe; a mit Andrássy a parlamenti hatalmak ellen netán vétett az akcióban, azt jóvá teszi a beszámolásban. S e pillanatban, midőn az alkotmányos faktorok ítélete előtt meghajol, egyszerűsödik felülmelkedik mindazon kicsinyes támadásokon és gyanúsításokon, melyeknek jó ideje céltábláját képezte. Andrássy gróf oly ellenség, kit fegyverrel a kézben, szembe támadva nagyobb erővel lehet győzni és megbuktatni; de nem lehet ignorálással, kéz alatt az utból félretelni.

## TÁRCA.

## A várnagy unokája.

— Oroff A. után. —

Az erdő zug. Sötét zöld lombjain át egy romfélben álló kastély csillan ki. Különböző körök körül nincs egyetlen emberi lakás sem. Késő délután volt.

Egy fa törzséhez kántaránál fogva oda van kötve egy ló, mely csendesen legelész a fa körül. Az erkély lépcsőin, melyek négyzetű kövei közt avatag moha nőtt, egy férfi ül gazdag vadászöltönyben, kíváncsi szemlézéssel elmerengve a bájjaitól megfosztott épületen. Jórészt filozofus gondolatok vonultak át agyán a földi fény mullandósága felett. A hely épen alkalmas volt ilyen eszmék felköltésére.

Egyszerre csikorogva nyílik ki az erkélyre vezető ajtó s egy csoda szépségű női alak lépett ki szép tiszta fehér ruhában, melynek szabása rég letűnt időkre emlékeztet.

Az idegen megmerevülve bámolt a tüneményen s gyorsan felugorván helyéről, kezével homlokát kezdte dörzsölni, mint aki valami csodálatos bűvölő hatástól akar megszabadulni. Mikor azonban látta, hogy a kedves alak töle megrettent s habozva visszahúzódott, néhány gyors lépéssel mellette tértett:

— Tündérpalotába tévedtem? — szólt az idegen. — Varázslatok alatt van talán ez a kastély s te a mesebeli hercegnő vagy benne? Vagy — folytatva tovább mosolygva, látván a nő csodálkozó tekintetét — valóban emberek laknak itt? Mondd, kérlek, mi a neved, erdők csodaszép gyermeke! — s megfogja gyöngédén kezét.

A nő engedte, hogy az ifjú kezei az övét érintsék, aztán a szép piros ajkák csendesen megnyiták s ezt válaszolták az ifúnak:

— Mari!

— A hang egy csendes ezüstzengés volt.

Ki az Mari?

Nagyhatású beszédét így végzi:

„Midőn a hatalmak Bosznia és Hercegovina megszállását és kormányzását reánk bízták, nemcsak keleti állásunk legitimitását ismerték el; hanem határozataik által világosan kijelentették azt is, hogy egy nagy és erős osztrák-magyar monarchia európai szükség s hogy e birodalom épen mert támadó, vagy terjeszkedő politikát nem követhet és követni nem akar, természetes missziójának végrehajtásában Európa bizalmára és támogatására számolhat.

Az alapfeltételek azonban, mely nélkül a szerződés végrehajtása nem volt képzelhető, Bosznia és Hercegovina megszállása volt.

E lépés elkerülhetetlen volt azon célból, hogy Törökországot egy határai közt tartantani egyáltalán lehető legyen; de szintoly szükséges volt azon esetre, ha ez — a mit nem reménylünk — belső elgyengülés folytán nem találna sikerülni, mert ez esetben Bosznia és Hercegovina azon védelmi állás, melyre szükségünk van, politikai és anyagi érdekeink oly védelmére, mely ne kényszerítsen bennünket kalandos politika esélyeinek tenni ki a monarchiát.

Szemére vetették a kormánynak, hogy elhagyta a hagyományos osztrák politika útjait. Nem hiszem, hogy e szemrehányás alapos lenne. — A politika, melyet mi követünk, jó osztrák hagyományon, jó magyar tradíciók alapszik: Savoyai Jenő hagyománya az és a Hunyadyaké Magyarországon, csak azzal a különbséggel, hogy ama hősök fegyverei Törökország megsemmisítésére voltak irányozva, míg ma, a hatalmi viszonyok változtatával, ugyanazon út, mely a mi érdekeink oltalmára szükséges volt, — egyszerűsödött az egyetlen mód arra, hogy Törökország jelen állományában fennmaradjon.

Hogy mindezek után az én politikám jelszava nem lehet más, mint a berlini szerződés végrehajtása a magunk és mások részéről, az magától értetődik.

A várban, mely egykor a régi vadászatok idejében nagyon sokszor zajos volt, — a földszinti szobák közül egy néhány még lakható. Ezekben lakik a süket és vak vén kastélynagya, a ki életét örökös álmodozásban tölti. A háztartást egy épen ilyen vén nőcseléd viszi. Mari pedig a vén kastélynagya unokája.

Mari az erdőben nőtt fel s mindig itt élt az erdőben. Alig ismer más embert nagyatyján s a vén Gertrudon kívül. Irni és olvasni egy öreg iskolamesterrel tanult, a ki régebben ki-kijött a legközelebbi faluból nagyatyja látogatására; most már az is rég elköltözött a halottak országába. Különbözőben is alig törődött velők valaki. Az erdő mélyében élelve volt a kastély s természetesen nem sokan tudhatták még a legközelebbi falvakból sem, hogy ott emberek is laknak. Minden évben egyszer két szekrényt hozott egy fuvaros Gertrud számára élelmi szerekkel rakva s ez volt az egyetlen üzleti összeköttetés, melyet ők a külvilággal fenntartottak.

A szeretetreméltó fensőiséget, mely Mari jellemvonásának csodálatos báját kölcsönözt, anyjától örökölte, a ki szép, előkelő nő volt s egy büszke családnak leánya vala. Ez a büszke család uralta egykor e falakat s ezekben az egész környéket.

Ebben a vadászkastélyban látta meg évekelőtt a büszkecsalád leánya a szép erdőzt, a v. nagy fiát kinek gyönyörű fekete szemébe szerelmes lett. Egy közeli falu lelkeséje össze s adta a szép párt még azon éjjel. Titokzatos fátyol fedi ez eseményt, melyet fellebbenteni sohasem lehetett. A világ aztán nemskora azt beszélte, hogy mindketten meghaltak. S csakugyan meghalt mindkettő a világra nézve. Sem a báró házában, sem a kastélynagya családjában nem említett többé senki neveiket. A báró ezen esemény után az erdei kastélyt örökre elhagyta. A várnagy pedig ott maradt egyedül s azóta azon állapotban van, a mint őt most találtuk. Soha nem járt ki és senkivel nem barátkozott, csak hébe-hóba a fentebb említett iskolamesterrel. Ez volt az, a ki tizenöt évvel ezelőtt az elhagyott lázhoz egy fehér csomagot hozott s ab-

Önök előtt uraim két ut nyílik: az egyik elfoglalni és kihasználni a politikai állást, melyet a berlini béke nekünk adott, hogy az európai hatalmak kezét fogva a szerződés végrehajtását biztosítsuk, másrészt pedig a kereskedelmi és forgalmi tért, melyet a berlini szerződés nekünk biztosít, monarchiánk és a határszágok javára értékesíteni.

A másik: kijelenteni, hogy a monarchia azon politikai és pénzügyi feladatokkal, melyekkel fel nem tartóztatható események szembe állították, nem bír és azokat magára vállalni nem akarja.

Sokkal nagyobb véleményem van az önök hazafiságáról, semhogy az áldozatok nagysága dacára kételkedjem benne, hogy önök pártkülönbség nélkül meg fogják tenni azt, a mit a monarchia java, érdekei, jövője megkövetel.

Még csak egyet kívánok megjegyezni. Küzdöttem meggyőződéseim egész hevével a politikáért, de nem a miniszterért. S ha arra kértem önök, hogy a külügyi miniszterium költségvetését napirendre tűzzék, azt ezért tettem, mert úgy véltem, hogy ez nyújthat leginkább alkalmat arra, hogy a miniszter fölötti ítélletől elválasztassék.

Hogy a kormány politikája helyes volt-e, vagy nem: ennek megítélése az önök elhatározásától függ. Én csak szabad tért kívántam tartani arra, hogy különbséget lehessen tenni az ügy és a személy között, s bármely formában történjék itt az eldöntés, abban előre megnyugszom.

\* A közös kormány az okkupáció 1879-i költségeire vonatkozó életetjesztéshez bővebb részletes kimutatásokat és táblázatokat készít elő, melyek legrövidebb idő alatt a delegációk elé fognak terjesztetni.

\* Az általános vámtariffa életbeléptetése céljából szükséges részletes utasítások egyike, mely a pamukfonalakra, szövetekre és gyapjuszövetekre vonatkozó osztrák kereskedelmi és magyar

ból a fehér csomagból egy alig két éves élénk kis teremtetést bontott ki, melyet Gertrudnak adott át ápolás végett. A háznagy eleinte ajtózt zárt előtte s hetekig tudni sem akart a gyermekről. Később azonban úgy látszott, hogy a kis Mari az öreg leánya helyét pótolja, a ki kiskorában elragadt tőle a halál s egy jurt a kis leány körül, mintha az az övé lett volna, jóllehet másfelől egy-egy nyilatkozatából, melyet olykor-olykor különösen magánbeszédei közben elejtett, azt lehetett következtetni, hogy az öreg jól tudja ki az a kis leány.

Mari az erdő virágai közt nőtt fel s nemskára maga is az erdő virága lett.

Egyszer Mari, a kinek szabad volt a kastély minden zerge-zugát átkutatni, egy padláskamrában keresgért a régi hányt-vetett portékák közt. Történetesen egy ládát nyitott fel, mely telve volt régi, de jókarban lévő női ruhákkal, melyeket alkalmasint anyja viselhetett egykor. A gyönyörű ruhák finom kelméből voltak készítve s mikor Mari a kisebbek közül egyet magára próbált, oly jól talált az neki, mintha csak az ő karcsu termetére lett volna szabva. Gyermekes örömmel öltözött fel egy félhomályos tükör segítségével, a mit a falról levett s szaladt le Gertrudhoz. Az öreg Gertrud sajtósárga arckifejezéssel vállalt vont s mormogott is valamit, de nem rontotta el a leánya kedvét. Ettől fogva Mari mindig ezeket a ruhákat vette fel. A vén nagyatyja, a ki nem látott és nem hallott, ezt a cserét nem vette észre.

Mint egy élő mesebeli királyné, háborítlanul járt-kelt Mari régi szabású öltönyében a kastélyból ki s az erdőben szanaszét. Az özek és madarak nem féltek tőle; ismerték őt jól s jó barátságban éltek együtt. Jöttek aztán az erdőbe szegény ember: is olykor-olykor, kik száraz fákát és ágait cepelték innen haza hátukon s mikor meglátták Marit a fák között, keresztet vetettek magukra s elbeszélék otthon a faluban, hogy az eltűnt kisasszony lelke kóborol az erdőben.

(Folytatása következik.)



pénzügyi miniszterek egyetértésével már kiadott a vámhivataloknak. Ez utasítások az új vámtarifával egyidejűleg, tehát 1879. január 1-én lépnek életbe.

**Bosznia és Hercegovina közigazgatása ügyében** elhatározott, hogy a mostani hivatalnokok, az ott fennálló hatósági rendszer és az ottani törvények is egészen és nagyjában megtartandók. A bíróságok is megmaradnak eddigi szervezükben, csak Szerajevóban állítatik fel egy legfőbb törvényszék; az adók beszedése az eddigi módon történik és a régi adónemek is meghagyatnak.

**Az orosz fondorlatok Bulgáriában és Ruméliában.** Mialatt az orosz kormány hivatalos sürgönyökben kifejezést ad a cár „becsületlen” szándékainak a berlini szerződés végrehajtását illetően, a helyszínről érkező leghitelesebb tudósítások nyíltan hazugságnak bélyegzik az orosz kabinet minden állításait. A „Times” konstantinápolyi levelezője a legutóbbi napokban Ruméliában tett körútról hosszab távirati értesítést közöl; maga beszélt az orosz által megszállt területen papokkal, tanítókkal, parasztokkal, kik a macedóniai bolgár lázadás számára a toborzást vezetik. „Meggyőződtem — ugymond — hogy ha az orosz hatóságok a legközelebbi hetekben nem követnek más magatartást, ha nem hagyják abba a nép bűjtogatását, akkor véres zavarok fognak bekövetkezni, mielőtt a török fő kormányzó el akarja foglalni a helyét Philippopolisban s a török katonaság be akar nyomulni a Balkánba. Az összes keresztény lakosság fele van fegyverkezve és ennek folytán gyakorolja magát a fegyver forgatásban s akárnelyiket szólítottam meg, mindegyik teljes meggyőződést fejezte ki, hogy a török uralom helyreállítására elleni harcban a cár segítségére számíthatnak.”

**Rómából távirják;** Az „Avenir,” Cairolí miniszterelnök közlönye, hevesen tiltakozik egy vezércikkében Bismarck 1867 reakcionárius hajlamai ellen. Az „Avenir” inti Svájcot, álljon ellen bár mely hatalom részéről jövő megfélemlítési kísérletnek és semmi áron se mondjon le régi szép menedékhelyéről. Hozzáteszi, hogy az orosz kormány minden, a szocialisták elleni közös fellépésére vonatkozó felszólítást vissza fog utasítani és magában Olaszországban sem enged meg kivételes törvények alkotását. Az „Avenir” konstatálja az alkalommal, hogy a porosz félhivatalos lapok eddig a Cairolí-miniszteriumot nyájaskodásokkal halmozták el, s most egyszerre ellene fordulnak. A semmitőszéki főügyezsek ajánlatára az igazságügy-miniszter elhatározta, hogy a Barsanti török ellen a közrend háborítása miatt vádat emel. A szerencsétlen Scortichini gyilkosa kőműves leány, Ozimoban elfogatott.

Az igazságügy-miniszter által egybehívott bizalmi férfiak, kik elé azon kérdés volt terjesztve, hogy Passanante a szenátus, mint ítélőszék elé állíttassék-e, vagy az esküdtszék ítéljen felette, szótöbbséggel azt határozta, hogy a merénylő esküdtszék általi ítéltesse ki. Csak Salle, Biancheri és Nicotera szavaztak arra, hogy az úgy a szenátus elé utasíttassék.

## Bukaresti levél.

— Faját levelezőnkől. —

Bukarest, 1878. november 28.

Megtörtént tehát, a mire oly rég, oly sok különböző feltevésekre alkalmat adó tényleg folytak a készültek. A román hadsereg, mint jelezték volt — folyó hó 16-án bevonult Dobrudzsába Románia uralkodója jelenlétében nagy ünnepélyességgel. — Az uralkodó úgy a Dobrudzsa lakosaihoz, mint a hadsereghez proklamációt bocsátott; az előbbi nagyon szép hangon, a szív jóságából kifolyó indulattal van szerkesztve s méltó azon ország uralkodója és kormányzója, melynek a népek jogainak szabadsága és gyakorlása egyik szép vonása. Meg van említve benne, hogy a berlini szerződés által a nagy hatalmak egyesítették Dobrudzsát Romániával.

„Dobrudzsa lakói nemzetiség és valláskülönbség nélkül! Egy oly államtól vagytok függők, hol nem az önkény, hanem a törvény uralkodik. Az emberiség legszentebb és legbecsebb javai: élet, becsület és birtok oly konstitúció védelme alatt állanak, mely irigylésre méltó sok idegen nemzetek előtt. A ti vallástok, családotok és házaitoknak külsőbe védve lesznek törvényeink által.

Muzulmánok! Románia igazságossága nem ismer különbséget a néptörzsek és vallások között. Hiteteket, családotok a keresztényekéhez hasonlóan oltalmaztatni fognak. Vallási és családi ügyeitek részletekre a mufti és oly bírák védelme alatt állandak, kik a ti törzsetekhez és vallástokhoz tartoznak.

Fogadjátok tehát keresztények és muzulmánok a román közegetek bizalommal, kik azon elhatározással lépnek közetek, hogy a háboru sebeit be

gyógyítsák, személyi, vagyoni és helyi érdekeiket védjék és a ti anyagi és morális helyzetetek kifejlődésére közreműködjenek.

A román hadseregnek, mely Dobrudzsába bevonul, hivatása leendő rendnek fentartása, a fegyelemnek, a békés életmódnak példányszerű oltalmazása.

Köszönsétek szeretettel a román zászlót, mint szabadságotoknak, igazságosságotoknak és békéteknek szimbólumát.”

Minekutána némileg szól az adófizetésről, így végződik a valóban csinos proklamáció:

„S így a mindenhatónak áldását kérve, Európá nevében és határozata folytán birtokba vesszük Dobrudzsa tartományát, mely ezennel román föld lesz s miután a mi fejedelmi üdvözlésünket nyújtva felétek, ohajtuk, hogy e nap az új román vidék részére egy békés és örömdetes jövőnek legyen eleje és kezdete az egy és ugyanazon ország fiai testvérsülésének.”

Kiadott Bukarestben, november 14. (26. án), uralkodásunk 13-ik évében.

Károly.

(Aláírva az összes miniszterium által.)

Az okkupáló hadseregben Brailában adatott ki a proklamáció a fenti napon s így hangzik:

„Harcfiak!

Az európai nagyhatalmasságok a berlini szerződés által egyesítették Romániát Dobrudzsával régi fejedelmeknek birtokává.

Ma teszitek lábatokat azon földre, mely Romániának visszaadott.

Nem mint rombolók, hanem mint barátok vonultok Dobrudzsába, mint testvérei az ottani lakosságnak, mely mostantól kezdve a ti állampolgáraitok sorába lép.

Harcfiak! az új Romániában oly lakosságot fogtok találni, mely nagyrészt románokból áll, de olyat is, mely más törzs és más valláshoz tartozik. Mindezen lakosok tagjai lesznek a román államnak s mint ilyenek hasonló joguk van oltalmatokra, szeretetükre.

Dobrudzsa lakói között muzulmánok is vannak, kiknek vallásuk, családi életük és szokásaik különböznek a miénktől. Rendelem, hogy ezeket különösen respektáljátok.

Legyetek a ti új polgártársaitokkal szemben ugyanazok, a kik valótok mindegyik, békében úgy, mint háborúban, a mit nektek — s ezt büszkeséggel konstatálom — egész Európa megadott, a vitéségnek, fegyelemnek, Románia jogainak védelmezői, valamint az európai törvényességnek és civilizációnak uttörői.

Szerencsés utat harcfiak! oltalmazzon meg Isten!

Teljes jóléteketeknek gondolatai elválhatatlanul nálatok van.

Éljen Románia!

Braila, 14. (26.) november 1878.

Károly.

Folyó hó 27-én nyitott meg az országgyűlés. A trónbeszédet a fejedelem tartotta. Megemlítve benne a történeteket, megemlítve hogy „Románia ma egészen és önálló államok családjába lépett, hogy függetlensége egész Európa által elvan ismerve, hogy a hatalmak jóindulattal viseltetnek s élénk érdeklődést tanúsítanak; román delegátok dolgoznak közösen a nagyhatalmak által kinevezett bizottságban, melyre a hajózás — a mi nagy folyónkon — szabályozása és szabadsága bízott; a román közegek és hadsereg szemeim előtt mentek át tegnap a Dunán, hogy Dobrudzsát birtokba vegyék; a szomszéd hatalmak diplomáciai képviselőket Romániában ennek függetlenségéhez mértén rendezték.”

Általában a trónbeszéd a helyzet kellő megvilágításával foglalkozik, kiterjedve egy a fejedelemnek, mint az országnak a többi hatalmakhoz való viszonyára s kellő részletességgel mutatja meg a jelen országgyűlés nem kevés teendőit az ország belső intézkedéseire vonatkozólag.

A napokban nagy számú muszka hadsereget várnak, mely Románián keresztül Bulgáriába megy.

X X.

## Országgyűlési levelek.

I.

Budapest, 1878. november 30.

Kedves öcsém uram!

Nyári találkozásunk alkalmával ígértem volt, midőn a képviselőválasztások eldőlése a kétséges

körülmények közé tartozott, hogy az országgyűlés folyamáról koronként értesíteni fogom.

Rest író vagyok, mint minden kortársam, kik a negyvennyolcas s az azután következett mostoha időköt átélve, a sirhoz közelgünk. Jobb szeretném toll alá mondani a mit akarok és az kényelmesebb is volna, de lejárt a régi jó kor, midőn a megye a képviselők mellé gyakornokokat adott, kik az ugynevezett országgyűlési ifjúságot alkotván, az öregeknek terhen segítettek s így kénytelenek voltak jó magam végezni azt, a mi az öregek már nem élvezet, míg az ifjúnak ha tanulmány nem lenne is, — de mindenesetre egy öreg ember neki állapota tapasztalatai észlelése nyújtana alkalmat. Fogadjá kedves öcsém uram ezen mentőgemet mulasztásom igazolásul s higgye el, ha oly szóböszéggel bírnék mint Simonyi Ernő, oly kiapadhatlan argumentummal, mint Szilágyi Dezső és fardradhatlanul kitartó eréllyel, mint Tisza Kálmán: nem lenne oka mulasztásomért szemrehányást tenni.

Nagy és nevezetes hét volt a lefolyt: a felirati vita szebbnél szebb orációkkal gazdagította országgyűlési naplónkat, míg a delegációkban gróf Andrássy történelmi jelentőséggel bíró nyilatkozatai kötődtek le az egyesek és napi sajtó figyelmét. — Mind a felirati vita, mint a delegáció kormányunk keleti politikájával foglalkozott; a boszniai kérdés volt a gyupont, a hová csaknem valamennyi szónok beszéde visszavezethető volt; azt támadták, védtek, vagy legtöbben — mint már megtörtént dolgot, melyet megemlégté tenni nem lehet — elfogadtak.

A hét kitünőbb szónokai közül kiemelem a hajdani kormányelnökök: Bittó Istvánt, ki feltűnést keltett államférfiúi tehetségére homályt vető beszédének azon része által, melyben noha politikai nézetéhez legközelebb állónak a szabadelvű párt által benyújtott felirati javaslatot állítja, mégis azon okból az egyesült ellenzék javaslatára szavazott, mert ez a kormányférfiában való változás szükségességét hangsúlyozza. Alárendeli tehát a személyi politikának a haza sorsát s nyíltan kimondja, hogy parlamentáris törekvésének főcélja: egyes kormánytagok megbuktatása. Vajjon miért? — talán csak nem a bársonyszékhért?

Szóltott Wáhrmann Mór is s mint rendszerint a ház általános figyelme közt. Kifejezést adott a nép azon aggodalmának, mely nem a kormányférfiak személye, hanem a politika ellen irányult, miért is a szabadelvű párt javaslatát fogadta el, mint a mely az ország helyzetének leginkább megfelelő. Kerés figyelmet keltett Lukács Béla jobb sorsra érdemes beszéde s nagyon ritka volt, a ki meghallgatta Helfy, Domahidy István és Ráth Károly felszólalását.

A hét hőse Tisza Kálmán volt; nagyszabású, a keleti politikát felvilágosító beszéde pártja osztatlan tetszésében részesült. Az ellenzék is pillanatnyira elnémult s nem tudta mit hozzon fel ama megáfolthatlan logikai érvekkel szemben, melyvel bebizonyította, miért nem fogadta el az ellenzék által ajánlott török, és mért az európai államok szövetségét? — Nyíltan kimondta, hogy a szláv áramlattal szemben monarchiánk keleti politikájának célja kelet nem szláv n'peit a görögöket és románokat védeni s a muszka uralom hatalmi vagyának a Duna jobb partján határt szabni. Kitűnő becseselné kormányunk keleti politikájának elbirálására Szerbia nagybőbódására vonatkozólag mondott szavai, melyből mindenki meggyőződhetett, hogy az európai mandatum elfogadása éppen monarchiánk jól felfogott érdekeiben történt.

Tisza Kálmán után Zsedényi beszélt s nagy hatást keltett finánciális állapotunk feltűntető beszéde; őt követte Éber Nándor, ki a boszniai hadjáratnak hadászati szempontból való felkarolása által a szabadelvű párt felirati javaslati érdekében szerzett babérokat.

A szélsőbal harcosai: Kállai János és Kis Albert dicsőségek abban rejlett, hogy beszélhettek, habár igen kevés hallgatott előtt is. Hódossi tudta némileg meg a ház figyelmét magára vonni, de midőn Gyurgyevics horvát képviselő horvát nyelven beszélni kezdett, a „tisztelt ház” annyira kifogyott türelméből, hogy a folyosókra menekült, az osztály bizottságban történeteket mesélni.

Thaly Kálmán, a különben érdemes történész is hallhatta szavát s csak az a sajnos, hogy a politika és történelem közötti határvonal ignorálásával fejtegette a lengyel királyság felállítását, egy magyar-lengyel-román szövetség megkötését, az 1867 évi szerződés felbontását és Belgrad meghódítását. Gróf Nemes Nándor rossz hangulatban volt; borult kedéllyel törekedett megmagyarázni, hogy sötét jóslatai teljesültek s az alkotmányos szabadságnak vége van, felede azt, ha csakugyan igaz volna, aligha lenne alkalm a helyzetről oly fesz-telenül nyilatkozni, miképp azt tévé.

Jurasek Ferenc a girondisták szellemeit idézte, hogy bizonyosságot tegyenek, miszerint az egyesült ellenzék javaslatára szavaz.

E beszédet után a feliratot indítványozók beszédei következtek, mi minden újabb részletet elő sorolása nélkül megtörténvén, a névszerinti szavazás megejtésével a szabadelvű párt javaslatát 22 szavazattöbbséggel a részletes tanácskozás alapjául elfogadtatták. Ellene szavazott minden ellenzéki pártárgyalat, még a szabadelvű pártköz tartozó horvátok is, pedig ezek csakugyan három pró-bás annexionálást s ha mi szabadelvű pártiak oly annyira bosnyákká válnánk, miként az ellenzék szereti állítani, bizonyára nem szavaztak volna a



kormánygyal szemben küzdő ellen-  
zék érdekében.

A felirati vitával, mely egészen véve a szemé-  
lyeskedés és heves kitörésektől ment nem volt,  
a kormány sorsa is eldöntöttet s több mint való-  
színű, hogy Tisza Kálmán fog megbízatni a kor-  
mány újra alakításával, melyben a pénzügyéri tár-  
cát — közhir szerint — gróf Szapáry Gyula lát-  
ná el. — Egyébiránt általános a hit, mire soraim  
nyomatásban lesznek, mert sok oly pénzügyi kér-  
dés vár megoldásra, mely ideiglenes kormány ál-  
tal el nem intézhető, hivatalos lapunk a végleg  
megalakult kormány kinevezését hozni fogja.

A viszontlátásig!

Egy volt táblabíró.

## A közdi-vasarhelyi Stephanie-menház.

Közdi-Vásárhely, 1878. nov. 18-án.\*

A közdi-vasarhelyi szegény és munkaképtelen  
öreg-ek ápolására hivatott Stephanie-menház terem-  
tője és védnöke, méltóságos báró Szentke-  
ressy Stephanie ő nagysága elnöklete alatt teg-  
nap tartotta közgyűlését s alapszabályai értelmé-  
ben az első 3 év letelte után megújított szervez-  
kedését.

A tanácsház egyik termében összegyűlt tagok  
szíves időzölése mellett elnök bárónő ő méltósága  
a következő beszéddel nyitotta meg a gyűlést.

Tisztelt közgyűlés!

Az idő lejár gyakran hamarabb, mintsem ké-  
pesek lennénk annak gyors menetét figyelemmel  
kísérni. Ily gyorsan járt le azon három év, mióta  
az ideiglenes bizottmány állandóan alakulva meg-  
választatott. Ha visszatekintünk a lefolyt időre,  
örömmel tehetjük azt, mert nem merül fel semmi  
annak emlékből, mi lelkesmeretünket vádolhatná,  
és ha a menház felvirágzására nagyobb sikert fel-  
mutatni képesek sem is voltunk, annak oka nem  
az igrékezet hiánya, hanem a mostoha körülmények  
voltak, melyek gyakran a legbuzgóbb tevékenysé-  
get is fogva tartják.

Hálát adok szívem egész bensőségével a Min-  
denhatónak, ki fáradozásokban támaszunk volt,  
ki munkálkodásunkat áldásával koronázta s kinek  
segítő kegyelme által lehetünk csak képesek erem-  
ményt felmutatni. Hiszen mit ér az ember minden  
törekvése, minden munkálkodása, ha nem járul  
hozá az eget urának áldása! A menház felállítá-  
sának nehézségei lelvén küzdve és az biztos utba  
indítva, ha kitartó szorgalommal és hű gondnal a  
munka tovább folytatódik, kétségkívül az idők ren-  
dén nagy intézeté fogja magát kinőni és úgy szólva  
elő szobra lesz azoknak, kik ez emberbaráti intézet  
nemes kezdeményezői, létesítői és munkásai voltak.  
Létezhetik-e a földön tisztább öröm, mint melyet  
az önzéstelen jó cselekedetek nyújtanak nekünk,  
hiszen ezek a szívét, lelket emelik, méltóvá teszik  
azon végtelen boldogságra, mely nemesen futott  
életpálya után mindenkinek ígérve van.

Áldanunk kell a jó istent, kinek kedvező ke-  
gyelme minket arra segített, hogy a közdi-vasár-  
helyi menházat felállíthattuk. Gondoljuk el, mennyi  
csapás, mennyi véletlenül lesújtó szerencsétlensége  
van az életnek, mely egy pillanat alatt az erőset  
táhetetlenné, a gazdagot szegénnyé, a munkabíró  
munkaképtelenné, a boldogot inséggel küzdővé  
teheti. És ha a mindenható véghetlen kegyelme-  
sege minket mindezekről megóvott, épen az által  
szent kötelességünkbe tette azt, hogy szerencsétlen  
inségesek nyomorát teljes készséggel és minden  
erőnkkel enyhíteni siessünk. Mily boldogság kell,  
hogy szívünket elfogja, midőn a menházba lépve,  
látjuk a benne lakók csendes megelégedett képeit,  
biztosan és nyugodtan néznek ök hátráló napjait  
előbe, mivel tudják, hogy a végső inség és nyom-  
ortól meg vannak mentve. Minő lelki nyugalmat  
kell, hogy érezzenek mindnyájan, midőn a men-  
házból örök nyugalomra szenderülteknek végisz-  
teleténél elgondolják, hogy jó emberek még a ha-  
lál keserves perceit is képesek voltak számokra a  
szeretet meleg gondja által meglágyítani. Ha van-  
nak az életnek maradandó örömei, ezeket méltán  
nevezhetjük azoknak és boldognak, véghetlen bol-  
dognak azt, kit ezeknek minél gyakoribb élvezé-  
tése az eget ura méltóvá tett!

Óvatosság az élet filozóphiájának egyik fel-  
tetele! Még a jónak gyakorlásában is óvatosságot  
kell kifejtenuk, ha azt akarjuk, hogy eljárásaink  
okszzerűk és célszerűek legyenek. Kik ezen inté-  
zet valódi szép hivatását szem előtt tartják és ev-  
vel tüzetesen foglalkoznak, lehetetlen, hogy épen  
ezen jól eső érzésből egy aggasztó kérdést kiemel-  
kedni ne lássanak, azt t. i., hogy nem lesz-e idő-  
vel az intézet egyesek előre törekvő munkásságá-  
nak, szorgalmas iparkodásának kárára? Nem lesz-e  
egy-egy könnyelmű, ki mindenét a szegények há-  
zába felvételének reményében meg gondolatlanul  
időnap előtt elpusztítsa! Hogy ez be ne követke-  
zék, arra ügyelni, a bizottság egyik fő és legszen-  
szentebb kötelességét képezi. Tehet-e a szegé-  
nyek felvételénél bölcsességgel és részrehajlás nél-  
kül komolyan meggondolt eljárás által, valamint a  
városban egy erre célzó alapos jó közzsellel ter-  
jesztésével; ezek fogják fennebbi elhárítani és ezek  
fogják oda segíteni a menházat, hogy kebelében  
minden időben csak olyan szegény vétessék fel,

ki méltó arra, hogy végső napjait csendesen ottan  
töltsse el, és az intézet jölvő adakozói fáradságos  
munkájának és küzdésének áldásaiból részesüljön.  
Ne engedjék meg tehát soha, hogy mit mi örven-  
deztető reménnyel mint az általános jónak egyik  
eszközlőjét alapítottunk, ez bármilyen résznek  
forrásává váljék. Legyen e tekintetben is eljárásuk  
oly példás, oly követésre méltó, hogy intézetünk  
mintaképp szolgáljon másoknak és az utókor nyom-  
dokonk haladva, áldva emlegesse nevüket, mint  
olyanokét, kik nem csak jó cselekedtek, hanem  
tették ezt lelkiismeretes és igazi szilárd jellemből  
kifolyó olyan célszerűséggel, mely a nyomorban  
sinlódó emberiség valódi boldogságára szolgál. E  
buzgó hajjal, az intézet ügyei ép életmozgására  
nézve szükséges pontok feletti komoly tanácsko-  
zásra felkérve a tisztelt tagokat, a mai közgyűlést  
megnyitottam nyilvánítom.

Ezután betérjesztett a titkári jelentést.

(Folytatás következik)

## M e g h i v á s.

A háromszékmegyei általános néptanítói egye-  
sület közdi járásköre folyó év december hó 21-én  
Közdi-Vásárhelyt a felső-népiszkola helyiségében  
rendes gyűlést fog tartani, — melyre a kör tagjai  
ezenel tisztelettel meghívattak. A gyűlés kezdete  
d. e. 10 órakor.

Tárgysorozat:

- 1) A mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasá-  
sa és hitelesítése.
- 2) Értekezés Er élyi Károly felső-népiszkolai  
igazgató által.
- 3) Egy határozati javaslat megvitatása.
- 4) „A török nemzet eredete és európai viszo-  
nyairól”, értekezés Baló László felső-népiszkolai ta-  
nító által.
- 5) Pénztárnoki jelentés s pénztárnokválasztás.
- 6) Indítványok.

Tekintve a tárgyak fontosságát, tisztelettel  
kéretnék a pontos megjelenésre.

Közdi-Vásárhelyt, 1878. nov. 26.

Erdélyi Károly,  
elnök.

Gyöngyösi István,  
jegyző.

## L E G U J A B B.

Az országgyűlési szabadelvű párt vasárnap d.  
u. 6 órakor tartott értekezletét Szontagh P. elnök  
megnyitván, bejelenti Szájbély Gyulának a pártból  
kiléptét. Tudomásul szolgál.

Ezután a miniszterelnök előadja Irányinak a  
berlini szerződés napirendre tűzéséről szóló indit-  
ványára vonatkozólag előterjesztendő nyilatkozatát  
mely szerint nem tartja indokoltnak ez idő szerint  
a berlini szerződés napirendre tűzését. Az értekez-  
let — Csernátorny és Zsedényi felszólalása után —  
a nyilatkozatot helyeslő tudomásul vette.

Ezután előadta ugyancsak a miniszterelnök a  
hozzá intézett interpellációkra, névszerint Szalay  
Imréné a katonai kegyetlenségek, — Ráth Ká-  
rolynak a kereskedelmi szerződés — és Csatár  
Zsigmondnak a kőbányai téglavásárlás tárgyában  
tett interpellációkra adandó válaszait, melyeket az  
értekezlet szintén helyeslőleg tudomásul vett, s ez-  
zel a tanácskozás véget ért.

London. decz. 1. Konstantinápolyból jelenti  
a Reuter-ügynökség: Muktár pasa Janinába uta-  
zott. Parancsot kapott, hogy legyen készen a hi-  
vatals tárgyalások megkezdésére a görög határok  
rendezését illetőleg.

## A „Nemere” magantávirata.

Felad. Budapest dec. 3. esti 8 ó. 30 p.

Érkezett 9 óra 10 perckor.

Az új miniszterium következőleg alakul:  
A régiek maradnak; Kemény Gábor földmi-  
lés- ipar és kereskedelmi miniszter; Szapáry  
Gyula pénzügyminiszter; Zichy Viktor bel-  
ügyminiszteri államtitkár leand.

## K Ü L Ö N F E L É K.

— A háromszékmegyei közigazg. bizottság f.  
hó 3-án tartá meg rendes havi gyűlését. E gyűlés  
nevezetesebb tárgyairól jövő számunk részletesebb  
tudósítást közlend.

— Tiszt. Révay Lajos ur, városunk közszere-  
tetben álló lelkésze, folyó hó 8-án tartja meg ki-  
bucszó beszédét Ilyefalán. Új állomását, mint hall-  
juk folyó hó 12-én foglalja el városunkban s e hó  
15-én beköszöntő beszédét mond. Révay ur, ki-  
nek megválasztását a ref. egyházközség minden  
tagja kivétel nélkül oly hőn ohajította, — szeretet  
polgára leand e városnak, hol mint a közügy is-  
meretes lelkes harcosa, buzgó hívekre fog találni.  
Városunk már régóta várja szeretett lelkészét; —  
hozza az ég minél előbb szereteti és jó barátai  
körébe!

— A sepsii egyházmegye közelebről tartott  
évnegyedes közgyűlése igen érdekesen folyt le.  
A különféle felsőbb leiratok beható tanácskozás  
tárgyát képezték. Élénk eszmecsere folyt az ügy-  
nevezett „kepe-rendszer” és annak eshető megvál-  
tása felett. Oly tárgy, mely az egyh. férfiak részé-  
ről valóban komoly megfontolást igényel. Megem-  
lítiük, hogy e gyűlésen az áll. ig. tanács ide vo-  
natkozó rendelete szerint tanügyi előadó is válasz-  
tatott. A ref. egyházmegye gyűléseiről készséggel  
közölnénk részletesebb tudósításokat is, ha a tiszt.  
jegyző urak szívesek volnának lapunkat felkérni.

— Forró Ferenc ő nagysága ivén a szövés-  
zeti tanmühely számára beszerzendő asztalnemű-  
szövőgépre adakoztak: Forró Ferenc 5 ft. Gál  
Zsigmondné, Gál Péter (M.-Káján), Gál Ilka (dtto)  
2—2 ft. Nagy Aronné, Ferró Mórinné, Gál József-  
né, Gergely Zsuzsa, Hadnagy Józsefné, Bocskoros-  
né Dálnokból, Miklós Zsigmondné, Miklós Imréné,  
Forró Károlyné, Bara Agnes, Bara Zsófi, Lőrincz  
János, Nagy Ferenc kapitány, Nagy K. (szotyori),  
Gidófalvi Jánosné 1—1 ft. Forró Berta, Kövér  
Mózesné, Imre Jánosné, Hadnagy Józsefné, Barths  
Erzsébet, Lázár Andrásné, Rákosi Gergelyné, Mik-  
lós Róza, Gál Gergelyné 50—50, Lázár Lászlóné  
40 krt. Borbáth Pálné, Kovács Albertné, Kovács  
Károlyné, Kovács János, Miklós Lázárné, Veres  
Józsefné, ifj. Fülöp Dénesné, Miklós Péterné 30—  
30 krt. Kuthy Lajos, Dimény Péterné, Veres La-  
josné (köz.), Babos János, Kozma Józsefné, Péter  
Zsigmondné, Lőrinc Jánosné 20—20 krt. Kövér  
Mihályné 15, Kerestély Dávidné, Bene Mimi 10  
—10, Teleky Lászlóné 7 krt. Összeg 36 ft 62 kr.  
Ezen begyűlt összeg rendeltetési helyére tettét,  
melyet midőn nyilvánosan nyugtáznak, úgy a gyűj-  
tő, mint az adakozó honleányoknak az ügy iránti  
meleg érdeklődést szívesen köszönetet mondok.  
Sepsz-Szentgyörgy, 1878. november 29-én. Elnöki  
megbízásból: T a r c a l i E n d r e, háziipar-egyleti  
titkár.

— Sir Elliot, angol nagykövet, Bécsből Buda-  
Pestre érkezett.

— Ismét petárdát dobtak el vasárnap este 7  
óra tájban az országgyűlési szabadelvű kör udva-  
rán, közel a kör lépcsőházának ajtaja előtt, hol az  
roppant durranással robbant szét. Ez is zsineggel  
átkötözött cukorpapírból készült, s a falról, mely  
mellett felrobbant, a vakolatot jó darabon leverte.  
Ugy látszik, az ellenzék a petárdát igen sikerült  
öltenek tartja, mert a többek közül az „Egyetértés”  
bizonyos önelégültséggel viccel s tudósítását azzal  
fejezi be, hogy „a robbanás után természetesen  
megkezdődött az apostokok szólsza s a menekülők  
elsége egy termetes excellenciás volt.” — Hanem  
ezt a dicsőséget már még sem irigyeljük az ellen-  
zéknek.

— Szőlőse hőse, Marcsics őrmester, ki 900  
bajtársát mentette meg az éhhalálról saját élete ve-  
szélyeztetésével, tegnap a fővárosba érkezett. Szép  
magyaros külsejű fiatal ember; fia a ráckevei papnak.  
Hadi érem és arany érdemjel díszlik mellén.  
Midőn — írja a „Hon” — az ellenség által kö-  
rülvezt vár parancsnoka az éhhalás dicstelen sorsát  
előre látta, felszólította a katonákat; ki lesz haj-  
landó átruhában az ellenségén át segítségért men-  
ni? Egyedül M. ajánkozott. „Mit kíván jutalmul?”  
kérdé a parancsnok. A fiatal ember elpirult. „Baj-  
társaimat akarom megmenteni.” S jutalma arany  
érdemjegy lett. Tiszti rangra nem méltatták.

— Egy politikai óra. Egy párisi óraműves  
olyan órát talált fel, mely minden politikai érület-  
hez passol. Különösen olyan praefecteknek ajánlja,  
kik állásukat minden kormányváltozás dacára meg  
akarják tartani. Az óratetején egy női alak áll,  
mely a köztársaságot képviseli, s fején phrygiai  
sipka van. Ha a praefect ur a radicalismustól a  
mérsékelt irányfelé fordul, akkor a sipkát leveszi,  
és babékoszorut tesz fel helyette. A köztársaság  
lencijára pedig egy kis zászlót erősít, melyre ezut-  
án tetszése szerint vagy a császári sas, vagy a  
gall kakast, vagy a legitimista lilomot festeti. Mind-  
ezen „járulékokat” a vevő megkapja az órával  
együtt.

— Gyilkos-sz. A nagyváradai vár szomszédsá-  
gában, a sertes piac szelén van egy korcsmahelyi-  
ség. Egy özevgyasszony — Vadanyé — éledegi  
annak szerény jövedelméből. Szombaton este a he-  
lyiségben egy gyilkosság ment végbe, minden va-  
lószerűség szerint rablási szándékból. Egy Topeser  
való, bejáró szolga szundikált ez estén az ivó helyi-  
ségben, kinek ez volt utolsó álma. Egy balta-fok  
által okozott súlyos fejsze megölte. A helyiség tu-  
lajdonosnője a gyilkosságot a korcsma ajtón kívül  
szemlélte. Két alakot látott baltákkal felfegyver-  
kezve s a véreben hörgő szolgát. Rémülve felsza-  
ladt a padlásra. Az ajtó bezárta magatán s a  
háztető nyílásán keresztül fellármázta a szomszéd  
udvart. két kötélvörö leány a „gyilkos” káltásra  
előrohant a szomszédok felé rohanni. Ezek egyike „gyil-  
tak a sáncz-árok felé rohanni. Ezek egyike „gyil-  
kos”-t „fogjátok meg”-et kiabált, de e közben  
igyekezett a kötélvörö legényeket lehetőleg maga  
meggett hagyni. Utólréték s Makkai János nevű  
napszámot ismerték fel benne. A másik egyén  
elmenekült s Makkai azt állítja, hogy a gyilkos-  
got amaz követte el. Azonban, a „Bihar” szerint,  
minden gyanu arra vall, hogy Makkai czinkosa  
a menekültnek, s hogy a büntényt tulajdonképen  
ő követte el. A nyomozást a rendőrség minden  
irányban megindította.

— Szörnyűleg főré. Bécsben a napokban bor-

\* Tárgyház miatt késétt

Szerk.



...zító gyilkosság történt a Franzbrücken-strasse 13. sz. a házában. Berner gőzhajó kormányos itt lakott nejével, ki nála tíz évvel idősebb volt és kit e miatt darab idő óta nem szenvedhetett. A 30 éves férj elkeseredése végre a lebrutálisabb módon nyilatkozott, mert tegnapelőtt nejére háromszor lölt revolverével. Mind a három lövés találta a szerencsétlen asszonyt, ki mellett öt éves gyermeke javeszkelt. A bűz férj kirohant az utcára, és onnan a törvényhez, hogy magát följelentse. Az asszonyt vérebén találták a házlakói. Sebei bár súlyosak, nem életveszélyesek; az egyik karján, másik kettő csipején találta. A nő, midőn aléltágából magához tért és kérdezték: mi volt oka e gonossz tettnek, azt mondta, hogy kisebb veszekedés volt ugyan közt és férje közt, de korántsem gondolta ezt a véget. Midőn az nap a vacsorát feltálalta férjének, az egyszerre mérgesen rákiáltott: "Térdre, mert agyonlőlek!" s mielőtt menekülhet volna, rá is lött.

— „Általános Tanügyi Közlöny“ címen Gyöngyösi Rudolf és Mátyás társzerkesztők egy hetilapot inditnak meg Aradon. Az első szám már a karácsoni ünnepek alatt meg fog jelenni. — Az aradi tanítótestület a népnevelés terén első helyen áll hazánkban s a szakértő tanítóktól több országosan felkarolt intézkedés lépett már életbe. A beküldött program csak újabb jele a szakértelek paed. avatottságának s épen ezt örömmel üdvözljük az új vállalatot. Az új lap előfizetési ára egész évre 4 frt, félévre 2 frt.

— Pestalozzi válogatott paed. munkáira aláírási felhívást bocsátott ki Zsengeri Samu fővárosi tanító. A mű 10—12 füzetben jelenik meg; egy-egy füzet ára 50 kr, mely az átvételnél fizetendő. — Megrendelések Zsengeri Samuhoz (Budapest, V. ker., akadémia-utca 3. szám) intézendők.

— Palotás János, elhunyt tősgyökeres magyar zeneszerző dalaira hirdet előzetési felhívást Részner József zenetanár Jászberényben. Ezen dalokból december hó első napjaiban 30 válogatott darab fog megjelenni két füzetben zongorakísérettel. Előfizetési ár füzetként 1 frt 40 kr, aranyozott vászonkötésben a két füzet együtt 4 frt. A zenekedvelő közönség pártolását annál is inkább megérdemli vállalat, mint hogy a tiszta jövedelem az elhunyt zeneszerző szerencsétlen családja felsegítésére fordítatik. Megrendelések Részner Józsefhez intézendők Jászberényben.

— A Légrády testvérek kiadásában megjelent: pénztárca-naptár, ára 20 kr és közhasznú zsebnaptár, ára 24 kr.

### A bukaresti magyar társulat

választmányja a magyarországi árvízkárosultak javára gyűjtést rendezett s ennek eredményét 1081 frankot 35 cmt, a mi pénzünkre váltva 494 forintot a „Pesti Napló“ szerkesztőségéhez küldött. Nevezett lap ez összegből 200 frtot küldött Miskolcra, 100 frtot Egerbe, a megmaradt 194 frtot egyéb vidéki árvízkárosultak javára átadta a belügyminiszternek.

A bukaresti magyar társulat szíves megkeresésére mi is készséggel tesszük közlé a gyűjtők és adakozók neveit a következőkben:

Adakoztak (frankban és centimesekben)

1) Veress Sándor ur gyűjtőivén: Jakab Beniczing 11.75, Beck István 10, Fischer Dávid 50, Lessel 20.60, Vizi Dénes 5, Szöllösi József 10, J. Mande 10, Csabai Lajos 8, Schannan János 4, dr. Borosnyai 8, Valdner 40, Szekulits 40, Stefani János 4, Veress Sándor 20 frank.

2) Gyárfás Albert gyűjtő ivén: Benke József 6, N. N. 4, Brokuta Mátyás 4, Walentin Gubitsch 2, Bíró Mihály 4, Nagy Ferenc 10, Szabó József 1, Péter Trautmann 4, Fejes Dénes 4, dr. X. X. 10, Jurtso Ferenc 5, József Jankovits 4, Wancsa Gy. 0.50, Vasilii Barba 1, Boda S. 4, Nikolai George 50, Lukács János 0.50, Kormos Ferenc 2, István Juliana 2, Péter Babics 2, Simon Sámuel 1, Nagy Sándor 2, Barta Mihály 1, Veres Piroška 2, Veress Konstancia 10.60, Veress Ferenc 20, Zsigmond Elek 2, Gyárfás Albert 7 frank.

3) Morvai István gyűjtő ivén: Morvai István 10, Gyenezs János 12, Juliánna Baconi 2, D. Martin 0.50, Me Dratcha 1.50, Rabinovits 12, F. Schvarcz 2, Julius Bagatser 2, Borbély Ferenc 0.50, Rubin Slatku 1.50, F. Cigler 2, Augustz Hilsenbeck 2, B. Rűppa 4, Repási József 8, M. Theodor 4, Wajda Márton 5, Váshelyi Sándor 3, Vasile Greku 2, Cseh Mózes 12 frank.

4) Salamon János gyűjtő ivén: Salamon János 10, Kanabé János 4, Birtalan József 3, Kovács Imre 2, Simon Imre 2, Janku Zugravu 2, Simon Antalné 2, Vida Bénéiam 4, Klee 5, Csizsár Ferenc 2, Koppándi Sándor 4, Balint János 4, Tót József 14, Scheffert Rud. 2, Veress Dénes 2, Sinkovits János 1, Kopándi János 4, Miklós Mihály 2, Kulbert Kulbert Károlyné 5, Kiricza Theodor 6, Szávay József 4, Csutak Felix 6, Rákai Gáspár 5, ifj. Hajdu András 5, József Pojácsku 2, Martin Kovács 2, özvegy Bunáné 4, Gocsmán György 2, Vizi József 3, Varga József 3, Ferdinánd Eihinger 6, Hajdu András 6, Ádám Fisterer 8, Antal János 3, Bíró György 2 frank.

Koródi András és Sánta András gyűjtőivén: Sánta András 8, Kovács János 4, Barcu Iliescu 2, Kocsis György 4, Kovács Károly 4, Kovács András 3, Bagita Pen 3, Sándor János 3, Pál F. 2, Jo-

hán Reiner 2, Szabó Antal 5, Ferencz Imre 2, Nevelka Miklós 4, Viknédi István 2, Jakabi Mihály 2, Vitályos Dénes 3, Koródi András 6, Bandi Ignác 4, Farkas Antal 2, Tana József 3, Kis István 2, Péter Áron 2, Fülöp András 2, Feber István 3, frank.

6) Sándor József és Csiki Balázs gyűjtő ivén: Sándor József 10, Nigszty Antal 10, Brauner Dániel 8, Csakó Antal 6, Fama Blind 2, Benkő Károly 6, Kárl Hufner 6, M. M. 2, Péter Kocsis 4, Kovács Pál 3, Stifkovits Pál 3, Balog Sándor 2, Egyed István 10, P. Krausz 2, Rizdörfer Sámuel 4, Videman 2, egy névtelen 2, Nagy György 2, Nagy özsef 2, Csáki Tivadar 3, Csáki Balázs 14, D. Ghidnescu 2, Ábrahám Ferencz 4, H. Vasiliu 2, Cizmek József 2, Dakó István 2, Sers Koinescu 4, Nagy Sándor 2, Kovács István 2, Lázár Naai 1 frank.

7) Vitos F. és Ábrahám István gyűjtő ivén: Ábrahám István 10, Vitos Ferenc 10, Ábrahám asszonyság 5, Jeanette Nireser 8, Tanasi Tiritisku 2, Kelemen asszonyság 5, Mikhael Herri 3, Bandi József 4, Markai Ferencz 4, Adolf 1. 10, Simon János 2 50, Eouatd Kobrovits 2, Dávid András 3, Boga Tamásné 2, Fazekas Borbára 2, Frzi Andre 2, Boga Tamásné (Kovács) 4, Bence Jánosné 4, Csizsér András 2, Janku Dumitresku 2, Julius Toma 3, Demeter József 2, Ferdinand Eichieg 2, Demeter József 2, Jankó Gábor 2, Csamas Áron 1, Szöcs Barabásné 4, Kovács Jánosné 2 frank.

8. Málnási Lajos gyűjtőivén: Aradi Lajos 5, Nagy Miklós 5, Bihari Sándor 6, Kacsán Lajosné 10, Koródi Sándor 2, Balázs Ignác 3, Th Macedon 10, Egrisant Gábor 4, Beke István 2, Málnási Lajos 5 frank

9. Kovács Lajos gyűjtőivén: Kovács Lajos 15, J. Deutsch 10, J. Leiszer 3, M. Mannietidi 8, Páskál Mihály 4, Herman Blumenere 2, Johan Marano 2, Karmagides 3, Leopold Engel 4, Wienfroner 4 frank

10. T. Rédei Ferenc gyűjtőivén: Ökrös József 1, Dumitru Lázárescu 1, Koldenczki Mihály 2, Kozma Ferencz 2, Székely Lajos 2, Lengyel Amália 2, Turzó 3, Kelemen András 1, Kiss Ferencz 2, P. Gorgiu 2, Fricz Ferencz 10, Tengéri Lajos 2, Kulcsár János 1, Fechner Sámuel 4, Goldtchsmid Károly 1. 50 Frank Sklodovski 1, Moricz Reizez 1, Mmdársz Mihály 2, August Sommer 2, Munkácsi András 1, Horvát András 2, Nagy János 2, Ráduly Antal 2, Francz George 1, Bándi Péter 1, Szabó Lajos 2, Marko Ferencz 1, Cseh Zsigmond 3, Mihálahe Stefanescu 1, Petyán György 3, József Szöllösi (Senior) 15, Rédei Ferencz 6, Kocian József 2, Péter Georgovitz 1, Salomon Gesner 2, Schmidt Adolf 4 frank.

11) Bors Miklós gyűjtőivén: Bors Miklós 4, Bors Lüklsné 4, egy névselen 2, Dinu Ladomir 2, frank.

### Bétk- és váltó árúnyam a bécsi es. kir. nyilvános tőzsdén december 3

|                                      |       |
|--------------------------------------|-------|
| Magyar aranyjáradék                  | 83.65 |
| " kincstári utalványok I. kibocsátás | —     |
| " " II.                              | 114.— |
| " keleti vasut II. kibocs. államköt. | 73.75 |
| " " 1876. évi államköt.              | 65.25 |
| " vasuti kölcsön kötvény             | 98.50 |
| " földterhermentesítési kötvény      | 78.60 |
| Temesvári " " "                      | 74.75 |
| Erdélyi " " "                        | 73.25 |
| Szólódezmaváltsági " " "             | 83.—  |
| Osztrák egys.-államadósság papírban  | 80.75 |
| " " ezüstben                         | 61.45 |
| " aranyjáradék                       | 62.35 |

|                              |          |
|------------------------------|----------|
| 1860. államsorsjegy          | 71.90    |
| Osztrák nemzeti bankrészvény | 112.70   |
| " hitelintézeti              | 786.—    |
| Magyar hitelbank             | 229.25   |
| Ezüst                        | 100.—    |
| Cs. kir. arany               | 5.56     |
| Napoleon d'or                | 9.30 1/2 |
| Német birodalmi márká        | 57.45    |
| London                       | 116.30   |

Felelős szerkesztő: Málk József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

## Árverezési hirdetés.

Kovácsna községének szesz-, pálinka- és sör-áruhatási s más kiadatni szokott jogai a jövő 1879 évre jelen év december 15-én délelőtt 9 órakor a község házánál tartandó nyilvános árverezésen haszonbérbe fognak adatni. Föltételek a község házánál megtekinthetők.

Kovácsnán, 1878. nov. 26.

Deák Albert, ifj Deák Károly,  
közégi jegyző. 2—3 közégi bíró.

## Hirdetmény.

Arkos községében a szesz-, bor-, pálinka- és sör-áruhatási jog jelen év december 15-én nyilvános árverezési utján haszonbérbe fog adatni 1879. évi január 1-től december végeig. Az árverési feltételek nevezett község házánál december 1-től kezdve nyilvánosan megtekinthetők.

Arkos, 1878. nov. 27.

Barabás Sándor,  
bíró.

## Árverezési hirdetés.

Alattirt közégi előjáróság által közhírré tetetik, miszerint Nagy Borosnyó községének mindennemű piaci jövedelmei, ugymint: a szesz, pálinka, bor és sör áruhatási joga, piaci belvám, baromcédulairás és két mézarszék külön külön folyó év december 21-én délelőtt 9 órakor az irt község házánál tartandó árverésen a jövő 1879. folyó egész évre haszonbérbe fog adatni.

Az árverezés megkezdése előtt minden cikkre nézve a kikiáltási árnak 10%.-a bántapénzben vagy írásbeli ajánlatokban leteendő.

A többi feltételi pontok felől a kivenni számdékok a közégi előjáróságnál nyerhetnek felvilágosítást.

Nagy-Borosnyó, 1878 nov. 23.

Könya Lázár, Könya Sándor,  
bíró. 2—3 közs. jegyző.

## WHELLER & WILSON-féle

legjobb minőségű

## varrógépek

kapthatók

GRAMA JUSTINIAN M.

váltóüzlelemben Brassóban

jutányos áron és a legolányosabb feltételek mellett, hol fűszerárak is a legjobb minőségben kapthatók. 6—6

### KÖNYV- és PAPIRKERESKEDÉSE.

## POLLÁK MÓR KÖNYV- és PAPIRKERESKEDÉSÉT

ujjonan érkezett, karácsoni ajándékokra legalkalmasabb díszmű-tárgyakkal megtoldotta.

Kaphatók különféle albumok, dísztollak, képes könyvek gyermekek számára, apró játékok, olcsó és finom szerkezetű pénzes tárcák, jegyzőkönyvek, finom levélpapírok és borítékok dobozban stb. ezenkívül mindenféle finom és házi kosarak.

A könyvkereskedésben nagy választékban találhatók különféle naplárak az 1879 ik évre. Legjobb minőségű fekete és színes tenták nagy mennyiségben állnak a t. közönség rendelkezésére.

Fentebbi könyvkereskedés elvállal bármely nyelven megjelenő füzetekre vagy hírlapokra megrendeléseket is

Megrendelések pontosan ellátnak.

KÖNYV- és PAPIRKERESKEDÉSE.